Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35161
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

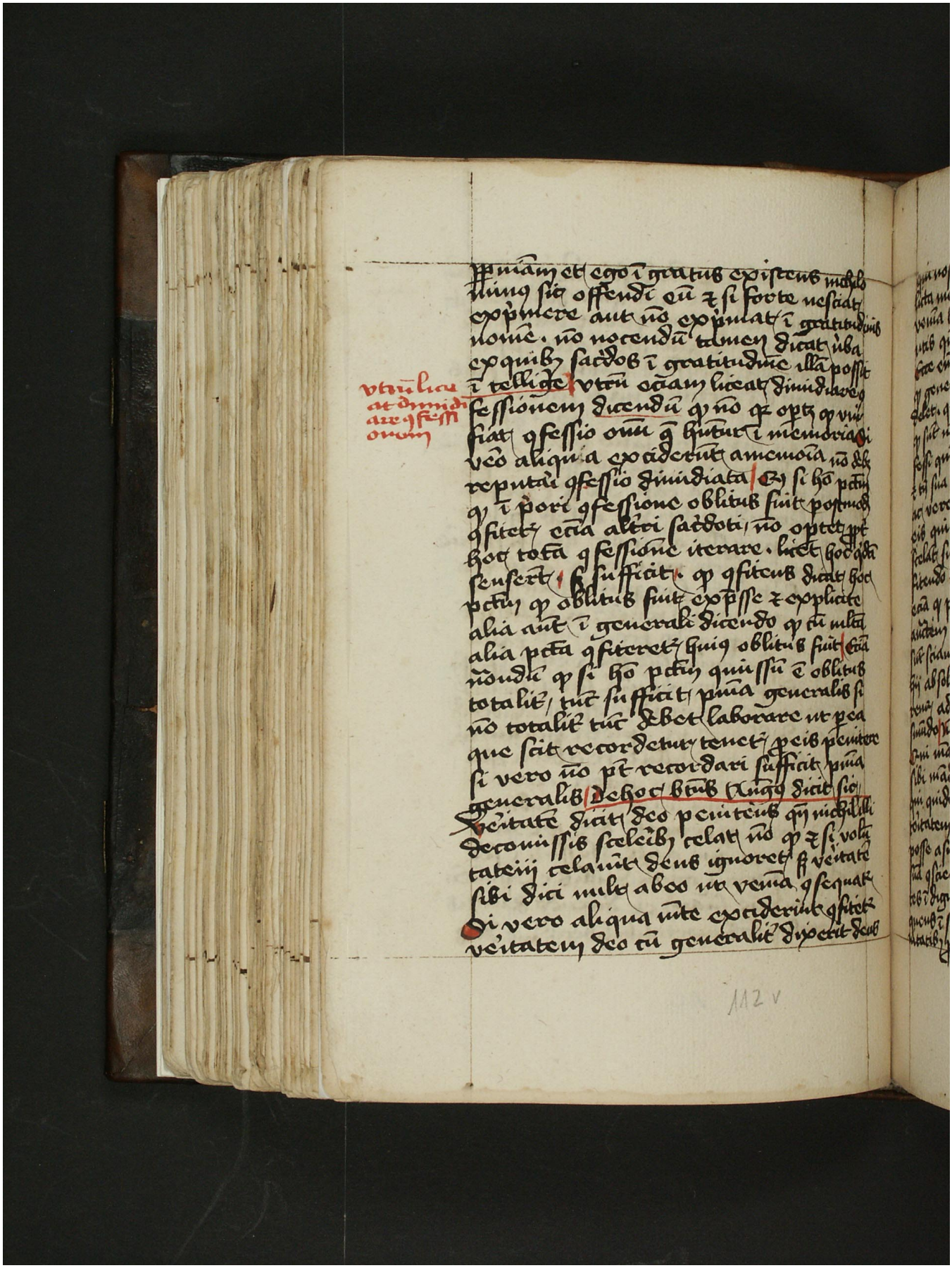

Vtrū licet ut dimidiata confessio orum

Ꝑniam et ego i gratiis cpisteus mihi
ūnq sic offendi eū z si forte nesciat
cpūnere aut nō cpūnat i gratitudine
nōnē. nō nocendū tamen dicat iba
cp quibus sacdos i gratitudine illa possit
i tellige vtrū etiam licet dimidiare co
fessionem dicendū q nō qz opt q vnū
fiat q fessio omī g hūtur i memoria si
vēo aliqua cpēdetur amemoia nō dē
reputari q fessio dimidiata. Qz si hō petit
q i pori q fessione oblitus fuit postmodū
q fitet etia alteri sacdoti nō optet pt
hoc tota q fessione iterare. licet hoc ēdā
tenuerit. sufficit. q q fiteus dicat hoc
petit q oblitus fuit cpēsse z cpēplicare
alia aut i generali dicendo q ti multa
alia peta q fiteret quiq oblitus fuit etia
nōnūdē q si hō petit quī ssi ē oblitus
totaliter tūc sufficit prima generalis si
nō totaliter tūc debet laborare ut pca
que scit recordetur tenetur peis pēitere
si vero nō pt recordari sufficit prima
generalis. De hoc verb Augo dicit sic
Veritate dicit deo pēitētis q nichil illi
deconuissis sceleribus celat nō q z si volū
tatem celauit deus ignoret ff veritate
sibi dici multa abeo ut venia q sequatur
Si vero aliqua ante cpēderint q fiteat
veritatem deo cū generalitē dicit deus

112v